

**กลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษในแอปพลิเคชันทวิตเตอร์:
กรณีศึกษาประเด็นปัญหาความรักของนักแสดงหญิงและนักร้องชาย**
**The Linguistic Strategies for Reprimanding on Twitter Application:
Case Study of an Actress's and a Male Singer's Love Issue**

ขวัญทิพย์ อรุณรุวิวัฒน์¹ ธรรมวัฒน์ พัฒนาสุทธินันท์² สุรเดช พิมไทย³

วิภาดา รัตนดิลก ณ ภูเก็ต⁴ และวุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ⁵

Kwanthip Arunruwiwat⁶, Thammawat Phatthanasutinon⁷, Suradech Pimthai⁸,

Wipada Rattanadilok Na Phuket⁹ and Wuttinun Kaewjungate¹⁰

(Received: 25 March 2020; Revised: 26 May 2020; Accepted: 10 June 2020)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษซึ่งปรากฏผ่านข้อความ #นักแสดงหญิงม. กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง ในแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ จำนวน 1,000 ข้อความแรกตั้งแต่มีกการปรากฏใช้แฮชแท็กดังกล่าว โดยใช้แนวคิดการบริภาษในมุมมองทางวาทปฏิบัติศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษที่ปรากฏผ่านข้อความในแฮชแท็ก สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลวิธี ได้แก่

1. กลวิธีการบริภาษแบบตรงไปตรงมา ได้แก่ การใช้คำหยาบและการใช้คำที่มีความหมายเชิงลบ เพื่อต่อว่า ด่าทอหรือตำหนิพฤติกรรมและความคิดที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและนักร้องชายซึ่งผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม
2. กลวิธีการบริภาษแบบอ้อม ได้แก่ การใช้ถ้อยคำนัยแฝง การใช้ความเปรียบ การใช้สำนวน และการใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษ เพื่อเหน็บแนมหรือเสียดสีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและนักร้องชาย และ
3. กลวิธีเสริมการบริภาษ ได้แก่ การใช้คำอุทานและการใช้สัญลักษณ์ เพื่อเพิ่มน้ำหนักความรุนแรงของถ้อยคำบริภาษ

คำสำคัญ: การบริภาษ กลวิธีทางภาษา ทวิตเตอร์

^{1, 2, 3} นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{4, 5} อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

^{6, 7, 8} Student of Bachelor of Arts (Thai Language), Faculty of Humanities, Kasetsart University

^{9, 10} Lecturer at Department of Thai Language, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Abstract

The purpose of this article is to analyse linguistic strategies for reprimanding which appear through messages in #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง and #นักร้องชายป.ชื่อดัง on Twitter Application. The data were collected from 1,000 messages in both hashtag since first appearing, by using reprimanding concept in pragmatic perspective. It was found that there were three linguistic strategies for reprimanding which are 1. direct reprimanding strategies, i.e. rude word, and negative meaning word used for reprimanding an inappropriate behavior and thought of an actress and a male singer which deviate from social norms, 2. indirect reprimanding strategies, i.e. verbal irony, metaphor, idiom and naming a person for reprimanding used for satirizing an inappropriate behavior of an actress and a male singer, and 3. additional reprimanding strategies, i.e. interjection and emoticon used for increasing the heaviness of reprimanding utterances.

Keywords: Reprimanding, Linguistic Strategies, Twitter

บทนำ

“การบริภาษ” เป็นการใช้ภาษาในการกล่าวโทษ คำว่า เลียดสี หรือแสดงความไม่พึงพอใจ ต่อเป้าหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้เป้าหมายเกิดความรู้สึกผิด เจ็บใจ หรือความรู้สึกในเชิงลบ (นภัทร อังกูรสินธนา, 2551, หน้า 134; อรรถวิทย์ รอดเจริญ, 2552, หน้า 6; ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 654) ทั้งนี้ การบริภาษเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ในทุกกลุ่มสังคม รวมถึงกลุ่มสังคมออนไลน์ด้วย หนึ่งในนั้นคือ แอปพลิเคชันทวิตเตอร์ โดยสามารถใช้สื่อสารได้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ (พัชรินทร์ ทวีสุวรรณ, 2552) ตลอดจนมีการรับรู้และแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกันผ่านการติดแฮชแท็ก (#) จิรัฏฐ์ พรหมดิเรก (2558) ได้อธิบายการติดแฮชแท็กไว้ว่า “การติดแฮชแท็ก เป็นการจดหมวดหมู่ข้อมูลเสมือนเป็นหัวข้อการสนทนา รวมกลุ่มการสนทนาเข้าด้วยกัน” ดังจะเห็นได้จากการติด #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง¹¹ ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2561 ถึงช่วงต้นปี พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมา ซึ่งประเด็นข่าวความสัมพันธ์ของนักแสดงหญิงและนักร้องชายในวงการบันเทิงเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง จนเกิดเป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ โดยปรากฏการใช้

¹¹ งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงวิชาการ จะใช้ชื่อ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง แทนชื่อแฮชแท็ก (#) จิรัญในแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ รวมทั้งจะใช้อักษรย่อแทนชื่อบุคคลใด ๆ ก็ตามที่ปรากฏในตัวอย่างข้อมูลตลอดบทความนี้ เพื่อปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล

ภาษาในการกล่าวโทษ คำว่า เสียดีสี หรือแสดงความไม่พึงพอใจต่อประเด็นความสัมพันธ์ดังกล่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังตัวอย่าง

(1) กิริยาช่างต่างกับอ.เหลือเกิน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(2) เหี้ยสุด #นักร้องชายป.ชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (1) ผู้บริภาษกล่าวบริภาษนักแสดงหญิงอย่างไม่ตรงไปตรงมาว่า “กิริยาช่างต่างกับอ.เหลือเกิน” เป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักแสดงหญิงกับบุคคลอื่นเพื่อแสดงให้เห็นว่า นักแสดงหญิงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมซึ่งแตกต่างกับอีกบุคคลที่คนในสังคมให้การยอมรับ และจากตัวอย่างที่ (2) เห็นได้ว่าการบริภาษนักร้องชายอย่างตรงไปตรงมาด้วยคำหยาบ เพื่อบริภาษพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการยอมรับและผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม กล่าวคือ นักร้องชายคนดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงสองคนในเวลาเดียวกันเป็นเวลากว่า 10 ปี

จะเห็นได้ว่าข้อมูลภาษาดังกล่าวมีความน่าสนใจศึกษา แม้ว่าจะมีผู้ศึกษาการบริภาษไว้บ้างแล้วจำนวนหนึ่ง เช่น งานวิจัยของ วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547) อรรถวิทย์ รอดเจริญ (2552) และศิริวัน แสงอาวู (2557) แต่ยังไม่มีการศึกษาการบริภาษโดยใช้ข้อมูลจากแอปพลิเคชันทวิตเตอร์และการบริภาษบุคคลที่อยู่ในวงการบันเทิง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษนักแสดงหญิงและนักร้องชายที่ปรากฏผ่านข้อความใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง ในแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ โดยใช้แนวคิดการบริภาษตามมุมมองวาทปฏิบัติศาสตร์ที่จะกล่าวต่อไปเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

ขอบเขตการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง ในแอปพลิเคชันทวิตเตอร์ตั้งแต่มีการปรากฏใช้ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง ในวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ตั้งแต่เวลา 16.00 น. ซึ่งวันและเวลาดังกล่าวเป็นวันที่นักแสดงหญิงและนักร้องชายได้ออกมาให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นข่าวความสัมพันธ์ของตน โดยจะใช้ข้อมูลเฉพาะ 1,000 ข้อความแรกในการศึกษา ทั้งนี้ ไม่เก็บข้อความที่ปรากฏเพียงแฮชแท็ก (Hashtag) รูปภาพ คลิปวิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว (GIF) ลิงก์ (Link) ข้อความตอบกลับ (Reply) รีทวีตพร้อมแสดงความคิดเห็น (Quote) และโฆษณามาวิเคราะห์

ส่วนการคัดเลือกข้อความที่แสดงการบริภาษ ผู้วิจัยใช้เงื่อนไขวาทกรรมการบริภาษของวิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547) พบข้อความที่แสดงการบริภาษใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง จำนวน 232 ข้อความ และใน #นักร้องชายป.ชื่อดัง จำนวน 212 ข้อความ จากนั้นวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้

บริภาษผ่านข้อความใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง แล้วจึงนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์และนับค่าความถี่เป็นร้อยละ

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การบริภาษในมุมมองทางวัจนปฏิบัติศาสตร์เป็นการใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงความรู้สึกต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (Searle, 1969) โดยเงื่อนไขวัจนกรรมกรการบริภาษประกอบด้วย 1. เงื่อนไขเนื้อความ คือ พฤติกรรมหรือการกระทำในอดีตของผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายในการบริภาษ 2. เงื่อนไขเบื้องต้น คือ ผู้พูดเชื่อว่าการกระทำของผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายในการบริภาษนั้นผิด หรือไม่น่าพึงพอใจ ผู้พูดจึงจำเป็นต้องการระบายความคับแค้นใจหรือความไม่พึงพอใจที่มีต่อการกระทำของผู้ฟังนั้น 3. เงื่อนไขความจริงใจ ผู้พูดต้องการทำร้ายจิตใจผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายในการบริภาษ เพื่อให้รู้สึกสำนึกในความผิดที่ตนได้กระทำเมื่อได้ยินคำพูดนั้น และ 4. เงื่อนไขจำเป็น คือ ความพยายามที่จะทำร้ายจิตใจผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายในการบริภาษเพื่อให้สำนึกในความผิดที่ตนได้กระทำ (วิสันต์ สุขวิสิทธิ์, 2547) ดังนั้น การบริภาษจึงเป็นวัจนกรรมที่ผู้พูดมีเจตนาใช้เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ผู้ฟังทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริภาษในภาษาไทย เช่น วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547) ศึกษาวัจนกรรมกรการบริภาษในภาษาไทย เก็บข้อมูลจากนวนิยายและบทสนทนาในชีวิตจริง ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริภาษในภาษาไทยใช้กลวิธีการบริภาษ 3 กลวิธี คือ 1. กลวิธีการบริภาษแบบตรงไปตรงมา ประกอบด้วย การบริภาษด้วยคำหยาบและคำที่มีความหมายทางลบ 2. กลวิธีการบริภาษแบบอ้อม ประกอบด้วย การใช้ถ้อยคำนัยแฝง การใช้ความเปรียบ การใช้คำร่ำนุ การบริภาษแบบไม่เจาะจงเป้าหมาย และการแสร้งบริภาษสิ่งอื่น และ 3. กลวิธีเสริมการบริภาษ ประกอบด้วย การใช้คำหยาบที่มีนัยเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังและการใช้คำอุทานเพื่อแสดงความรู้สึกทางลบ ถ้อยคำบริภาษสะท้อนให้เห็นค่านิยมบางประการในสังคมไทย เช่น การไม่เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส การว่าร้ายผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ การมีสติปัญญาน้อยหรือผิวคล้ำถือว่าด้อยในสังคมไทย ส่วนกลวิธีการบริภาษต่าง ๆ นั้น สามารถส่งผลกระทบต่อผู้ถูกบริภาษ ได้แก่ การไม่ได้รับความเคารพจากผู้บริภาษ การเป็นผู้ที่สังคมไม่ยอมรับ และกีดกันผู้ถูกบริภาษออกจากกลุ่ม

นอกจากนี้ อรรถวิทย์ รอดเจริญ (2552) ศึกษาการใช้ภาษาบริภาษของนักการเมืองไทย โดยเก็บข้อมูลจากการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการพูด ผลการศึกษาพบว่า ภาษาบริภาษของนักการเมืองไทย แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ 1. ภาษาบริภาษแบบตรง ประกอบด้วย การบริภาษด้วยคำที่แสดงถึงความหมายทางลบของผู้ถูกบริภาษ และ

การบริภาษด้วยสำนวนที่แสดงข้อบกพร่องของผู้ถูกบริภาษ 2. ภาษาบริภาษแบบอ้อมประกอบด้วย การถาม การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน การบริภาษโดยไม่ระบุชื่อผู้ถูกบริภาษ การใช้ความเปรียบหรืออุปลักษณ์ การอ้างคำพูดของบุคคลอื่น การใช้รูปประโยคเงื่อนไข การพูดเกินความจริง การใช้สำนวน การยกตัวอย่าง เปรียบเทียบเพื่อให้ผู้ฟังตีความว่าผิด การเล่นคำ การดูถูกตนเอง และการแสดงความรู้สึกแทนผู้ถูกบริภาษ ส่วนหน้าที่ของภาษาบริภาษ ได้แก่ เพื่อโจมตีนักการเมืองฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำให้ความหมายคลุมเครือ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้รวดเร็ว เพื่อให้ผู้ฟังเชื่อถือและคล้อยตาม เพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ฟัง เพื่อเลี่ยงความรับผิดชอบต่อคำพูด เพื่อสร้างความสนุกสนาน และเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเห็นภาพชัดเจน

ส่วนงานวิจัยของ ศิวริน แสงอาวูธ (2557) ศึกษาวัจนบริภาษในข้อความแสดงทัศนคติต่อข่าวการเมืองจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยเก็บข้อมูลจากข้อความแสดงทัศนคติต่อข่าวการเมืองจากเว็บไซต์นำเสนอข่าวการเมืองใน พ.ศ. 2552 ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีที่ผู้บริภาษเลือกใช้บริภาษมี 3 กลวิธี คือ 1. กลวิธีบริภาษแบบตรง ประกอบด้วย บริภาษด้วยคำต้องห้าม และบริภาษด้วยถ้อยคำที่แสดงความหมายทางลบ 2. กลวิธีบริภาษแบบอ้อม ประกอบด้วย การใช้คำแปรเสียง การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน การใช้ความเปรียบ และใช้คำร่ำนุ และ 3. กลวิธีเสริมการบริภาษ ประกอบด้วย การใช้คำที่ลดสถานภาพผู้ฟังและการใช้คำอุทานที่แสดงความรู้สึกทางลบ ส่วนผลการวิเคราะห์สาเหตุของการบริภาษในข้อความแสดงทัศนคติต่อข่าวการเมืองมี 2 ประเด็น ได้แก่ 1. ความไม่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกบริภาษ และ 2. ความไม่พอใจพฤติกรรมส่วนตัวของผู้ถูกบริภาษ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษนักแสดงหญิงและนักร้องชายที่ปรากฏผ่านข้อความใน #นักแสดงหญิง.กับ.ไฮโซชายชื่อดัง พบ 274 ถ้อยคำ¹² และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 235 ถ้อยคำ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลวิธี ได้แก่ 1. กลวิธีบริภาษแบบตรงไปตรงมา 2. กลวิธีบริภาษแบบอ้อม และ 3. กลวิธีเสริมการบริภาษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีบริภาษแบบตรงไปตรงมา

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547, หน้า 12) กล่าวว่า “การบริภาษแบบตรงไปตรงมา คือ การใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน ไม่กำกวม ซึ่งผู้ถูกบริภาษสามารถรับรู้ได้ทันทีว่าตนกำลังถูกบริภาษโดยไม่ต้องตีความถ้อยคำนั้น” สำหรับงานวิจัยนี้ กลวิธีบริภาษแบบตรงไปตรงมา หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงตาม

¹² ผู้วิจัยแบ่งถ้อยคำ (utterance) โดยพิจารณาจากรูปภาษา การเว้นวรรค และความสมบูรณ์ของเนื้อความร่วมกัน

รูปภาพา เพื่อต่อว่า ตำทอ หรือตำหนิพฤติกรรมและความคิดที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและนักร้องชาย ซึ่งผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ สามารถรับรู้ได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความ กลวิธีการบริภาษแบบ ตรงไปตรงมาที่ปรากฏใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 176 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 210 ถ้อยคำ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นกลวิธีย่อยได้ดังนี้

1.1 การใช้คำหยาบ

พนมพร นิรัญทวี (2544, หน้า 32-36) ได้อธิบายลักษณะของการบริภาษด้วยคำหยาบไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า นอกจากจะใช้คำหยาบที่มีความหมายหยาบช้าเลวทรามแล้วยังสามารถใช้คำที่ หมายถึงสัตว์ คำเรียกอวัยวะเพศทั้งเพศชายเพศหญิง เป็นต้น สำหรับงานวิจัยนี้ การใช้คำหยาบ หมายถึง การใช้คำที่ไม่สุภาพ คำต้องห้าม รวมถึงคำที่สื่อเรื่องเพศและคำเรียกสัตว์ การใช้คำหยาบใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 55 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 47 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(3) ตอแหลเห็นๆ พวกมึงเห็นกันยัง ขอตำหนิน้อยเหอะแม่ รอมมาหลายวันละ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(4) เสียดายสายตาที่เคยดูละครได้ แรดเกินนน ใครจะแยกเรื่องงานเรื่องส่วนตัวบ้าง นี่ไม่ละ ดูละครไปคงเบ้าปากมองบนไป ในทีวีวี #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(5) “แต่งงานกับอ.ป. เพราะไม่อยากเสียอ.ป. แบบ พุดไม่ออก เฮงชวย! #นักร้องชายป.ชื่อดัง”

(6) #นักร้องชายป.ชื่อดัง ทุเรศวะ

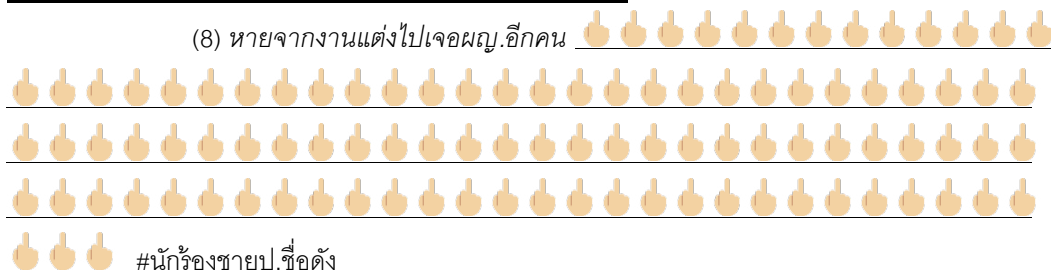
จากตัวอย่างที่ (3) ผู้บริภาษใช้คำว่า “ตอแหล” หมายถึง “ก. พุดเท็จ, พุดบันเรื่อง, (มักใช้เป็นคำด่า)” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 470) ซึ่งเป็นคำต้องห้าม ไม่ควรใช้ในในที่สาธารณะ เช่นเดียวกับตัวอย่างที่ (4) ผู้บริภาษใช้คำว่า “แรด” ซึ่งหมายถึง “ผู้หญิงที่ชอบเที่ยวเตร่ และมักดัดจริต แสร้งทำกิริยาหรือวาจาจนเกินงาม โดยไม่รู้สึกระคายกาย” (วิสันต์ สุขวิสิทธ์, 2547) เป็นคำที่ไม่สุภาพ ใช้บริภาษนักแสดงหญิงว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมดังกล่าว สำหรับตัวอย่างที่ (5) ผู้บริภาษใช้คำว่า “เฮงชวย” ซึ่งหมายถึง “เลวทรามต่ำช้า ใช้ทำประโยชน์อะไรไม่ได้ ไร้ค่าอย่างสิ้นดี ข้ามีแต่ความเสียหาย” (ทองย้อย แสงสินชัย, 2560) ผู้บริภาษใช้คำดังกล่าวบริภาษนักร้องชายว่า เป็นคนที่มีพฤติกรรมเลวทรามต่ำช้าและกระทำผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม และตัวอย่างที่ (6) คำว่า “ทุเรศ” หมายถึง “ว. ลักษณะที่ขัดหูขัดตา น่ารังเกียจ หรือน่าสมเพช เป็นต้น, (ปาก) คำที่เปล่งออกมาแสดงการไม่ยอมรับหรือแสดงความรังเกียจ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 578) ผู้บริภาษกล่าวถ้อยคำดังกล่าวเพื่อบริภาษนักร้องชายว่า มีพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ ไม่เหมาะสม และเป็นคนไม่ดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบการใช้สัญลักษณ์แทนการบริภาษ ราชบัณฑิตยสถาน (2551) กล่าวว่า “สัญลักษณ์เป็นศัพท์บัญญัติสาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาจากคำว่า icon หมายถึง รูปที่รู้จักกัน, รูปหรือเครื่องหมายบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งใช้แทนคำสั่งให้ทำงาน” ส่วนคำว่า “อารมณ์” หมายถึง น. ความรู้สึกทางใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งเร้า เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ อารมณ์ดี อารมณ์ร้าย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,408) ดังนั้น การใช้สัญลักษณ์อารมณ์แทนการบริภาษ จึงเป็นการใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแทนการใช้ถ้อยคำในการบริภาษพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและหลีกเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม ดังตัวอย่าง

(7) #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(8) หายจากงานแต่งงานไปเจอผญ.อีกคน

จากตัวอย่างที่ (7) จะเห็นได้ชัดว่า ผู้บริภาษใช้สัญลักษณ์ “🍏” แทนคำว่า “สตรอร์เบอร์รี่” ซึ่งใช้แทนคำต้องห้ามว่า “ตอแหล” ที่หมายถึง “ก. พูดเท็จ, พูดปั้นเรื่อง, (มักใช้เป็นคำด่า)” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 470) ในการบริภาษพฤติกรรมของนักแสดงหญิง ส่วนตัวอย่างที่ (8) ผู้บริภาษใช้สัญลักษณ์ “👍” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนคำต้องห้ามที่สื่อถึงอวัยวะเพศชายเพื่อบริภาษพฤติกรรมหรือความคิดของนักร้องชายที่ไม่เหมาะสมและไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริภาษ อีกทั้งยังเป็นการหลีกเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม

1.2 การใช้คำที่มีความหมายเชิงลบ

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547, หน้า 31) กล่าวว่า “คำที่แสดงความหมายทางลบ คือ คำที่มีความหมายกล่าวถึงการกระทำ พหุติกรรม หรือคุณสมบัติที่สังคมตัดสินว่าไม่ถูกต้อง เหมาะสม หรือดีงาม” ผู้วิจัยประยุกต์ความหมายคำที่แสดงความหมายทางลบของ วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547) ในการให้ความหมายการใช้คำที่มีความหมายเชิงลบไว้ว่า การกล่าวถึงพฤติกรรม ความคิด และสติปัญญาที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม และไม่ถูกต้องในการโจมตีนักแสดงหญิงและนักร้องชาย การใช้คำที่มีความหมายเชิงลบใน #นักแสดงหญิงม.กับไอโซชายชื่อดัง พบ 121 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 163 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(9) ไม่ได้แซ่บนะเรียกไม่มีมารยาท #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(10) #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง คุณอ.เค้าอยู่สวยๆผู้ดีที่บ้านเค้ามั่งยังไปสะกิดตีนคุณเค้าอีก อีดอกกกกก ใจ!!

(11) สรุปจากความเหี้ยก่อนแถลง ก็คือเหี้ยกว่าเดิม แล้วก็ชี้ขาดด้วย #นักร้องชายป.ชื่อดัง

(12) โคตรเห็นแก่ตัว #นักร้องชายป.ชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (9) จะเห็นว่า ผู้บริภาษกล่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่ดี ดังจะเห็นได้จากคำว่า “ไม่มีมารยาท” ซึ่งคำว่า “มารยาท” หมายถึง “น. มารยาท, กิริยาวาจาที่ถือว่าสุภาพเรียบร้อยถูกกาลเทศะ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 905) แสดงให้เห็นว่า ผู้บริภาษมีเจตนาต้องการบริภาษนักแสดงหญิงว่ามีพฤติกรรมที่ไม่สุภาพและไม่เหมาะสมตามที่สังคมยอมรับ และจากตัวอย่างที่ (10) ผู้บริภาษใช้คำว่า “ใจ” ซึ่งหมายถึง “ว. เชลา, ไม่ฉลาด, ไม่รู้.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 296) ในการกล่าวถึงความคิดและสติปัญญาที่ไม่ดีของนักแสดงหญิงในการตอบคำถามหรือการให้สัมภาษณ์ สำหรับตัวอย่างที่ (11) ผู้บริภาษใช้คำว่า “ชี้ขาด” ซึ่งหมายถึง “ไม่กล้าเผชิญภัย” (นววรรณ พันธุเมธา, 2559, หน้า 82) ในการบริภาษนักร้องชายว่าเป็นคนที่ไม่กล้าเผชิญกับปัญหาที่ตัวเองได้ก่อไว้ และตัวอย่างที่ (12) คำว่า “เห็นแก่ตัว” หมายถึง “ก. เห็นแก่ประโยชน์ของตนเป็นสำคัญ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 1,301) ผู้บริภาษใช้คำดังกล่าวบริภาษพฤติกรรมของนักร้องชายว่าเป็นคนที่เห็นแก่ประโยชน์ของตน ไม่คำนึงถึงบุคคลรอบข้าง

นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำสแลงที่มีความหมายเชิงลบในการบริภาษพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิง โดยราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 1,181) กล่าวว่า “คำสแลง หมายถึง ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่ม หรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง” ดังตัวอย่าง

(13) มั่นหน้า มั่นใจเกินนบน ไม่สะทกสะท้านอะไรเลย เผือกต่อไม่รอแล้วนะ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(14) ลุยๆแมนๆมาก แซะไปทั่วแปไปเรื่อย คีลเสมอกันจิงๆ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (13) คำว่า “มั่นหน้า” ักญญนัช ชะนะจิตร (2560, หน้า 54) กล่าวว่า คำว่า “มั่นหน้า” เป็นคำสแลงที่สร้างจากการประสมคำระหว่างคำว่า “มั่น” และคำว่า “หน้า” มีความหมายว่ามีความมั่นใจในหน้าตาหรือการกระทำของตนโดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร ผู้บริภาษใช้คำว่า “มั่นหน้า” ในการบริภาษนักแสดงหญิงที่ประพฤติตนไม่ดีและไม่เหมาะสมจนทำให้สัมภาษณ์รวมไปถึงประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ของนักแสดงหญิงด้วย และจากตัวอย่างที่ (14) คำว่า “แซะ” หมายถึง “การกล่าวถึงบุคคลใด หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยจำเพาะเจาะจง แต่ไม่ได้เอ่ยชื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นออกมา” (Teepagorn Champ Wuttipitayamongkol, 2560) ส่วนคำว่า “แถ” หมายถึง “แถ่ตัวเฉใจไปเรื่อย ๆ” (นววรรณ พันธุเมธา, 2556, หน้า 383) ผู้บริภาษใช้คำดังกล่าวเพื่อบริภาษพฤติกรรมของนักแสดงหญิงที่มีการกล่าวถึงบุคคลอื่นในทางที่ไม่ดี พุดเฉใจ และไม่ตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมา

ขณะให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ การใช้คำสแลงพบเฉพาะ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง เท่านั้น

2. กลวิธีการบริภาษแบบอ้อม

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547, หน้า 12) กล่าวว่า “การบริภาษแบบอ้อม คือ การใช้ถ้อยคำที่กำกวม ไม่ชัดเจนว่า ผู้บริภาษต้องการแสดงความหมายบริภาษว่าอย่างไร หรือต้องการบริภาษใคร ผู้ถูกบริภาษจะต้องอาศัยการตีความและบริบทจึงจะทราบว่าตนกำลังถูกบริภาษ” สำหรับงานวิจัยนี้ กลวิธีการบริภาษแบบอ้อม หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายไม่ตรงตามรูปภาษา กำกวม ไม่ชัดเจนในการบริภาษนักแสดงหญิงและนักร้องชาย ทั้งนี้ ต้องอาศัยการตีความรูปภาษาร่วมกับบริบทในการทำความเข้าใจเจตนาที่แท้จริงของผู้บริภาษเพื่อทราบว่าตนกำลังถูกบริภาษ กลวิธีการบริภาษแบบอ้อมที่ปรากฏใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 78 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 14 ถ้อยคำ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นกลวิธีย่อยได้ดังนี้

2.1 การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน

ณัฐพร พานโพธิ์ทอง (2556, หน้า 117-119) กล่าวว่า “ถ้อยคำนัยผกผัน” (Verbal Irony) หมายถึง ถ้อยคำที่สื่อความตรงข้ามกับความหมายตามรูปหรือการพูดอย่างหนึ่งแต่ความหมายตรงกันข้าม วัจนกรรมที่ละเมิดเงื่อนไขความจริงใจ และถ้อยคำแบบเสียงสะท้อนกลับซึ่งแฝงทัศนคติด้านลบของผู้พูด ซึ่งลักษณะของถ้อยคำนัยผกผันประกอบด้วย 1. วางถ้อยคำที่มีความหมายขัดแย้งกันไว้คู่กัน 2. กล่าวถึงสิ่งที่เป็นไปได้หรือไม่หรือไม่สมเหตุสมผล 3. กล่าวเน้นให้เกินจริงอย่างมาก และ 4. ใช้ระดับภาษาที่ไม่เหมาะสม สำหรับงานวิจัยนี้ การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน หมายถึง ถ้อยคำที่สื่อความหมายไม่ตรงกับรูปภาษาเพื่อใช้บริภาษพฤติกรรมและความคิดของนักแสดงหญิงและนักร้องชายที่ไม่เหมาะสมและไม่ได้รับการยอมรับโดยผู้บริภาษมีวัตถุประสงค์เพื่อเลียดความรับผิดชอบต่อการฟ้องร้องและรับผิดชอบทางกฎหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การใช้ถ้อยคำนัยผกผันใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 26 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 10 ถ้อยคำ และมีลักษณะต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

(15) ดูจากการตอบคำถามของนักข่าว ระหว่างคุณ อ. กับ ม. ต่างพัวพันกับเหว กัดใจกับสก. ด้วยนะจะได้คนดี ๆ ดีเหี้ยๆ มาในชีวิต #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(16) ม. ให้สัมภาษณ์เมื่อคำว่า “เราคือผู้บริสุทธิ์” ถ้าม.คือผู้บริสุทธิ์ อ.ก็เตรียมนิพนพานได้เลย จิตใจแบบโคตรได้ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(17) ยิ่งกว่าพระเจ้าอีกจะ สร้างโลกได้ด้วย #นักร้องชายป.ชื่อดัง

(18) ดูส้ม.แล้วอยากจะทะลุจอเข้าไปเขย่าตัวม.แล้วถามว่า มึงเป็นไรมากปะชมตัวเอง
ทุก 2 นาที #นักแสดงหญิงม.กับไอโซชายชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (15) คำว่า “ดี” หมายถึง “ว. มีลักษณะที่เป็นไปในทางที่ต้องการ นำปรารถนา นำพอใจ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 437) ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับถ้อยคำว่า “เหี้ย” ที่สื่อความหมายว่า น่ารังเกียจ โศคร้าย และอัปมงคล (วิสันต์ สุขวิสิทธิ์, 2547, หน้า 23) จะเห็นได้ว่า ผู้บริภาษนำคำว่า “ดี” ที่มีความหมายเชิงบวกมาวางไว้คู่กับคำว่า “เหี้ย” ซึ่งมีความหมายเชิงลบแสดงว่า ผู้บริภาษต้องการบริภาษนักแสดงหญิงว่าไม่ได้เป็นคนดี และเต็มไปด้วยความน่ารังเกียจ ทั้งนี้ การใช้ถ้อยคำนัยผกผันในลักษณะที่วางถ้อยคำที่มีความหมายขัดแย้งกันไว้คู่กันพบเฉพาะ #นักแสดงหญิงม.กับไอโซชายชื่อดัง เท่านั้น สำหรับตัวอย่างที่ (16) ถ้อยคำที่ว่า “ถ้าม.คือผู้บริสุทธิ์ อ.ก็เตรียมนิพพานได้เลย” ถ้อยคำดังกล่าวไม่อาจเกิดขึ้นจริงได้ เนื่องจากตามหลักพุทธศาสนา โพรหมันทะ (นามแฝง) (2555) กล่าวว่า บุคคลที่จะบรรลุนิพพานได้นั้นต้องถึงอริยมรรคซึ่งมีองค์ 8 รวมไปถึงการละซึ่งกิเลสทั้งปวง และเกิดกับผู้ที่มกุฎธรรมชั้นสูงเท่านั้น ดังนั้น การที่นักแสดงหญิงบอกว่าตนเป็นผู้บริสุทธิ์ ผู้บริภาษไม่เห็นด้วยและไม่พอใจกับคำให้สัมภาษณ์นั้น ผู้บริภาษจึงบริภาษนักแสดงหญิงด้วยถ้อยคำดังกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นว่านักแสดงหญิงไม่ได้มีความบริสุทธิ์จริง และตัวอย่างที่ (17) ผู้บริภาษต้องการจะบริภาษพฤติกรรมของนักร้องชายที่ออกมาให้สัมภาษณ์เรื่องความสัมพันธ์ของตนว่า “ตนสร้างโลกสองใบขึ้นมาสำหรับผู้หญิงสองคน” การให้สัมภาษณ์ดังกล่าวทำให้ผู้บริภาษเกิดความไม่พอใจจึงกล่าวถ้อยคำที่ว่า “ยิ่งกว่าพระเจ้าอีกวะ สร้างโลกได้ด้วย” ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ ผู้บริภาษไม่ได้ต้องการจะกล่าวว่านักร้องชายเป็นพระเจ้าที่สามารถสร้างโลกได้ แต่ต้องการจะบริภาษนักร้องชายที่สร้างความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและเสียดสีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนี้ จะเห็นได้ว่า ตัวอย่างที่ (16) และ (17) เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นการใช้ถ้อยคำนัยผกผันที่มีลักษณะการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ส่วนตัวอย่างที่ (18) เป็นการให้ถ้อยคำนัยผกผันในลักษณะที่เน้นให้เกินจริงอย่างมากเพื่อดำเนินการให้สัมภาษณ์ของนักแสดงหญิงที่กล่าวชมตัวเองอยู่บ่อยครั้ง เพราะสร้างความไม่พอใจให้กับผู้บริภาษ

2.2 การใช้ความเปรียบ

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547, หน้า 76) กล่าวว่า “การใช้ความเปรียบ เป็นการกล่าวถึงสิ่งสองสิ่ง โดยสิ่งหนึ่งเป็นแบบหรือแนวที่ใช้เปรียบเทียบกับ อีกสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบกับ” สำหรับงานวิจัยนี้ การใช้ความเปรียบ หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่นำคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งที่มีเหมือนหรือตรงข้ามกับนักแสดงหญิงและนักร้องชายมาเปรียบเทียบกับเพื่อแสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ไม่ดีและไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและนักร้องชาย การใช้ความเปรียบใน #นักแสดงหญิงม.กับไอโซชายชื่อดัง พบ 36 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 4 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(19) ให้สัมภาษณ์เหมือนบ้านอยู่ป่า #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(20) พินอคคิโอที่ว่าแน่ยังต้องแพ้ให้กับ #นักร้องชายป.ชื่อดัง/ทั้งชีวิตคงมีแต่เรื่องโกหกสินะ

จากตัวอย่างที่ (19) สังเกตจากคำเชื่อม “เหมือน” ที่ผู้บริภาษเปรียบเทียบพฤติกรรม การให้สัมภาษณ์ของนักแสดงหญิงเหมือนกับผู้ที่อยู่ในป่า กล่าวคือ ไม่ได้รับการศึกษา ไม่มีอารยะ ใช้เพื่อ ดูถูกนักแสดงหญิงให้มีสถานะต่ำกว่าผู้บริภาษ และตัวอย่างที่ (20) ผู้บริภาษเปรียบเทียบพฤติกรรมการโกหกของ ตัวละครที่ชื่อ “พินอคคิโอ” กับพฤติกรรมของนักร้องชาย เพื่อบริภาษนักร้องชายว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมโกหก

2.3 การใช้สำนวน

ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 1,227) กล่าวว่า “สำนวน หมายถึง น. ถ้อยคำหรือ ข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่” สำหรับ งานวิจัยนี้ การใช้สำนวน หมายถึง การใช้สำนวนในการบริภาษพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือข้อบกพร่องของ นักแสดงหญิง พบ 13 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(21) สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(22) สำนวนไทยวันนี้เสนอคำว่า “ผีเน่ากับโลงผี” #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (21) ผู้บริภาษใช้สำนวนที่ว่า “สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล” ในการบริภาษ นักแสดงหญิง สำนวนดังกล่าวมีความหมายว่า “คำพูดและกิริยาบอกให้ดูถึงการเลื่องลืออบรมศึกษา มักใช้ตำหนิ ผู้ที่มีกิริยาวาจาที่ไม่เหมาะสม” (กุสุมา รัชมณี และคณะ, 2553, หน้า 279) ผู้บริภาษใช้สำนวนดังกล่าว เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของนักแสดงหญิงที่มีพฤติกรรมการแสดงออกและการใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมขณะที่ ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน และจากตัวอย่างที่ (22) สำนวนไทยที่ว่า “ผีเน่ากับโลงผี” หมายถึง “คนหรือของที่ไม่ดี จับคู่กันกับคนหรือของที่ไม่ดีเหมือนกัน” (New Education World, 2559) ผู้บริภาษใช้สำนวนดังกล่าวเพื่อต่อว่า พฤติกรรมของนักแสดงหญิงว่าไม่ดี คนที่ไม่ดีเหมือนกันจึงสามารถคบกันหรือสร้างความสัมพันธ์ต่อกันได้ ทั้งนี้ การใช้สำนวนพบเฉพาะ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง เท่านั้น

2.4 การใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษ

การใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษ หมายถึง การใช้ชื่อบุคคลแทนการกล่าวถ้อยคำต่อว่า ตำหนิ หรือตำหนิพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม และผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคมที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ต้องอาศัยบริบทในการตีความจึงจะเข้าใจเจตนาที่แท้จริงของผู้บริภาษ พบ 3 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(23) อย่ามาม #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (23) จะเห็นว่า การใช้ชื่อในที่นี้เป็นการใช้นามนัย (Metonymy) ซึ่งเป็นการนำชื่อบุคคลมาแทนพฤติกรรมของตัวบุคคล ดังที่ ปาลิตา ผลประดับเพ็ชร (2560, หน้า 194) กล่าวว่า “นามนัย หมายถึง การใช้สิ่งหนึ่งกล่าวแทนอีกสิ่งหนึ่งที่อยู่ในวงความหมายเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น การใช้ส่วนรวมแทนส่วนย่อยหรือส่วนย่อยแทนส่วนรวม” แสดงให้เห็นว่า ผู้บริภาษนำชื่อบุคคลที่มีพฤติกรรม

ไม่เหมาะสมนั้นคือ “ม.” ซึ่งเป็นชื่อเล่นของนักแสดงหญิงมาใช้แทนการกล่าวถ้อยคำบริภาษพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงทั้งกิริยาท่าทางขณะให้สัมภาษณ์ รวมถึงการเข้าไปข้องเกี่ยวกับผู้ชายที่มีสถานะสมรสที่ไม่ชัดเจน อีกทั้งการใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษนั้นยังจำเป็นต้องอาศัยบริบทช่วยในการตีความชื่อบุคคล เพื่อให้เข้าใจเจตนาของผู้บริภาษว่าต้องการบริภาษพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิง ทั้งนี้ การใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษพบเฉพาะ #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง เท่านั้น

3. กลวิธีเสริมการบริภาษ

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547, หน้า 12) กล่าวว่า “การเสริมการบริภาษ คือ การใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกไม่พอใจให้ผู้ถูกบริภาษได้รับรู้ ถ้อยคำเหล่านี้จะปรากฏร่วมกับถ้อยคำบริภาษโดยตรงหรือโดยอ้อม” สำหรับงานวิจัยนี้ การเสริมการบริภาษ หมายถึง การใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงความรู้สึกที่ไม่พอใจของผู้บริภาษ โดยจะปรากฏร่วมกับกลวิธีการบริภาษแบบตรงไปตรงมาและ/หรือกลวิธีการบริภาษแบบอ้อม เพื่อให้เข้าใจเจตนาของผู้บริภาษมากขึ้น รวมไปถึงเสริมน้ำหนักความรุนแรงของถ้อยคำบริภาษ ทั้งนี้ อาจเป็นวิภาษนาสาหรือวิภาษนาสาก็ได้ กลวิธีเสริมการบริภาษที่ปรากฏใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 20 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 11 ถ้อยคำ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นกลวิธีย่อยได้ดังนี้

3.1 การใช้คำอุทาน

พระยาอุปทิศศิลปสาร (2556, หน้า 109) กล่าวว่า “คำอุทาน หมายถึง คำพจน์หนึ่งที่ผู้พูดเปล่งออกมา แต่ไม่มีความแปลเหมือนคำชนิดอื่น เป็นแต่ให้บอกความต้องการหรือนิสัยใจคอว่าเป็นอย่างนั้น อย่างนั้นเท่านั้น” สำหรับงานวิจัยนี้ การใช้คำอุทาน หมายถึง การใช้คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกและไม่มี ความหมายใด ๆ เป็นเพียงคำที่เสริมให้ถ้อยคำแวดล้อมมีน้ำหนักหรือเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น การใช้คำอุทานใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 7 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 10 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(24) *ฟังเลิกผู้ที่คบมา14ปี. พอมีผู้ใหม่มาจีบปั๊บก็ถูกใจกันเลยค่าาา แหม!!! ก่อนหน้า ส้มๆเรียกน้ำตา. เล่นบทไหนคะ ตอนนี* #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(25) *พฤติกรรมที่น่ารังเกียจ ไม่หล่อแล้วทำตัวเป็นสองรักเพื่อกลบปมด้วยตัวเอง อิ* #นักร้องชายป.ชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (24) คำว่า “แหม!!!” ในที่นี้คือคำว่า “แหม” ซึ่งราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 1,354) ให้ความหมายไว้ว่า “ว. เสียงที่เปล่งออกมาให้รู้สึกว่าเป็นการแปลก เป็นต้น” ผู้บริภาษใช้คำดังกล่าวเพื่อแสดงความรู้สึกแปลกใจ แคลงใจ ไม่พอใจ และไม่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมของนักแสดงหญิงที่เริ่มมีความสัมพันธ์กับคนใหม่หลังจากจบความสัมพันธ์กับคนก่อนได้ไม่นาน ดังข้อความที่ว่า “*ฟังเลิกผู้ที่คบมา 14 ปี. พอมีผู้ใหม่มาจีบปั๊บก็ถูกใจกันเลยค่าาา*” และเสริมถ้อยคำบริภาษที่ว่า “*ก่อนหน้าส้มๆเรียกน้ำตา. เล่นบทไหนคะ ตอนนี*” เพื่อเพิ่มน้ำหนักความรุนแรงของถ้อยคำบริภาษ และตัวอย่างที่ (25) คำว่า “อิ”

ในที่นี้คือ “อี” หมายถึง “อ. คำที่เปล่งออกมาแสดงอาการรังเกียจสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นต้น เช่น อี ! เสื่อสกปรก อย่างนี้ ยังจะเอามาให้อีก, ยี้ กี่ว่า” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,417) ผู้บริภาษใช้คำอุทานดังกล่าวเพื่อแสดงความรู้สึกรังเกียจต่อพฤติกรรมของนักร้องชาย ทั้งนี้ คำว่า “อี” เสริมด้วยคำบริภาษให้น้ำหนักความรุนแรงมากขึ้น

3.2 การใช้สัญลักษณ์

การใช้สัญลักษณ์ หมายถึง การใช้สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแทนถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกไม่พอใจของผู้บริภาษต่อพฤติกรรมหรือความคิดของนักแสดงหญิงและนักร้องชาย เพื่อเสริมให้ถ้อยคำแวดล้อมมีน้ำหนักหรือเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น การใช้สัญลักษณ์ใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง พบ 13 ถ้อยคำ และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบ 1 ถ้อยคำ ดังตัวอย่าง

(26) *ก๊ม่นเกินนนน สวยใส ผช วึ่งเขาเอง แมนๆไปนะจะรอดู ชอบความน่้นหน้า*

 #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง

(27) *ครั้งแรกที่รู้ชื่อนี้อยากเข้าข้างนะพี่ แต่แบบ เฮ้ออ ก็ใช้คำว่าเห็นแก่ตัวได้จริงๆอะ ٪*

#นักร้องชายป.ชื่อดัง

จากตัวอย่างที่ (26) ผู้บริภาษใช้สัญลักษณ์ หมายถึง การมองบน ซึ่งเป็นลักษณะอาการที่เลียดตาทั้งสองขึ้นด้านบนเพื่อแสดงออกถึงความเบื่อหน่าย ไม่พอใจ หรือไม่เห็นด้วยกับบางสิ่งบางอย่าง ผู้บริภาษใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวเพื่อแสดงความรู้สึกไม่พึงพอใจกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงดังถ้อยคำที่ผู้บริภาษกล่าวมาก่อนหน้าที่ว่า “ก๊ม่นเกินนนน สวยใส ผช วึ่งเขาเอง แมนๆไปนะจะรอดู” และแสดงความรู้สึกตรงข้ามกับถ้อยคำที่ว่า “ชอบความน่้นหน้า” ซึ่งผู้บริภาษไม่ได้รู้สึกชอบอย่างแท้จริง และจากตัวอย่างที่ (27) ผู้บริภาษใช้สัญลักษณ์ “:.” หมายถึง “หน้าบึ้ง” แสดงให้เห็นถึงความไม่พอใจของผู้บริภาษต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักร้องชาย และเสริมถ้อยคำบริภาษที่ว่า “ก็ใช้คำว่าเห็นแก่ตัวได้จริงๆอะ” ให้มีความรุนแรงมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่ใช้ศึกษาพบว่า ในหนึ่งข้อความที่ผู้ใช้ทวิตเตอร์เลือกใช้บริภาษนักแสดงหญิงและนักร้องชายสามารถปรากฏใช้กลวิธีทางภาษาเพียงกลวิธีเดียวหรือหลายกลวิธีก็ได้ ทั้งนี้ ผลการวิจัยกลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษที่ปรากฏผ่านข้อความใน #นักแสดงหญิงม.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง ข้างต้นสามารถสรุปเป็นตารางแสดงความถี่ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงความถี่การใช้การบริการซึ่งปรากฏผ่านข้อความใน #นักแสดงหญิง.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง

กลวิธีการบริการ	#นักแสดงหญิง.กับไฮโซชายชื่อดัง		#นักร้องชายป.ชื่อดัง	
	จำนวน (ถ้อยคำ)	ร้อยละ	จำนวน (ถ้อยคำ)	ร้อยละ
1. กลวิธีการบริการแบบตรงไปตรงมา	176	64.23	210	89.36
1.1 การใช้คำหยาบ	55	20.07	47	20.00
1.2 การใช้คำที่มีความหมายเชิงลบ	121	44.16	163	69.36
2. กลวิธีการบริการแบบอ้อม	78	28.48	14	5.96
2.1 การใช้ถ้อยคำนัยแฝง	26	9.49	10	4.26
2.2 การใช้ความเปรียบ	36	13.13	4	1.70
2.3 การใช้สำนวน	13	4.75	-	-
2.4 การใช้ชื่อบุคคลในการบริการ	3	1.09	-	-
3. กลวิธีเสริมการบริการ	20	7.29	11	4.68
3.1 การใช้คำอุทาน	7	2.55	10	4.26
3.2 การใช้สัญลักษณ์	13	4.74	1	0.42
รวม	274	100.00	235	100.00

จากตารางที่ 1 พบกลวิธีการบริการแบบตรงไปตรงมามากที่สุด เนื่องจากนักแสดงหญิงและนักร้องชายเป็นบุคคลสาธารณะ ผู้บริการจึงสามารถกล่าวบริการโดยไม่ต้องคำนึงถึงการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน นอกจากนี้ แอปพลิเคชันทวิตเตอร์สามารถสื่อสารโดยไม่ต้องเผชิญหน้า รวมถึงสามารถสร้างบัญชีผู้ใช้โดยไม่ระบุตัวตนได้ เมื่อนักแสดงหญิงและนักร้องชายประพฤติดนไม่เหมาะสม ผู้บริการจึงสามารถแสดงความคิดเห็นและระบายความรู้สึกต่าง ๆ ต่อนักแสดงหญิงและนักร้องชายดังกล่าวได้

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการบริการทางภาษาที่ใช้บริการผ่านข้อความใน #นักแสดงหญิง.กับไฮโซชายชื่อดัง และ #นักร้องชายป.ชื่อดัง พบพฤติกรรมการบริการทางภาษาที่ใช้บริการ 3 พฤติกรรม ได้แก่ 1. กลวิธีการบริการแบบตรงไปตรงมา ประกอบด้วย การใช้คำหยาบและการใช้คำที่มีความหมายเชิงลบ เพื่อต่อว่า ตำหนิ หรือตำหนิพฤติกรรมและความคิดที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและนักร้องชายซึ่งผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม 2. กลวิธีการบริการแบบอ้อม ประกอบด้วย การใช้ถ้อยคำนัยแฝง การใช้ความเปรียบ การใช้สำนวน และ

การใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษ เพื่อเหน็บแนม เสียดสี พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักแสดงหญิงและ นักร้องชาย และ 3. กลวิธีเสริมการบริภาษ ประกอบด้วยการใช้คำอุทานและการใช้สัญลักษณ์ เพื่อเพิ่มน้ำหนักความรุนแรงของถ้อยคำบริภาษ ทั้งนี้ กลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษที่ปรากฏผ่านข้อความใน #นักร้องชายป๊อปปูล่า ไม่ปรากฏการใช้สำนวน และการใช้ชื่อบุคคลในการบริภาษ

นอกจากนี้ งานวิจัยนี้พบกลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษเพิ่มเติมจากผลการศึกษาของวิสันต์ สุขวิสิทธิ์ (2547) อรรถวิทย์ รอดเจริญ (2552) และศิริวัน แสงอาวุธ (2557) กล่าวคือ พบการใช้คำสแลง ดังเช่นข้อความที่ว่า “ลุยๆแมนๆมาก แซะไปทั่วแะไปเรื่อย ศิลเสมอกันจิงๆ” การใช้สัญลักษณ์ แทนการบริภาษ ดังเช่นข้อความที่ว่า “แซะหน้าหวานด้วย แซะเพื่อ *******” และการใช้ชื่อบุคคล ในการบริภาษ ดังเช่นข้อความที่ว่า “อย่ามาม” ซึ่งแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่เปลี่ยนไปตาม พลวัตของสังคม ดังที่ ชาริณา นอรรธเอ และคณะ (2561, หน้า 951) กล่าวไว้ว่า อิทธิพลจากบุคคล ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ และเมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะภาษาก็อาจเปลี่ยนไป ตามสภาพสังคม และเกิดคำศัพท์ใหม่อยู่ตลอดเวลา

กลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษที่พบข้างต้นสะท้อนให้เห็นความแตกต่างในบทบาทเรื่องเพศด้วย ดังจะเห็นได้จากกลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษนักร้องชาย เช่น ผู้บริภาษกล่าวบริภาษว่า “โกหกจนถึงวัน สุดท้าย ความกล้าหาญไม่มีเลย” สะท้อนให้เห็นบทบาทของเพศชายว่า ต้องมีภาวะการเป็นผู้นำ ความกล้าหาญ ความกล้าแสดงออก ดังที่ธีระ นุชนกแก้ว (2553, หน้า 107) กล่าวว่า “คุณลักษณะของความ เป็นชายต้องมีความเข้มแข็ง มีความเป็นผู้นำด้านครอบครัวและสังคม” ส่วนกลวิธีทางภาษาที่ใช้บริภาษ นักแสดงหญิง เช่น ผู้บริภาษกล่าวบริภาษว่า “ไม่ได้แซะนะเรียกไม่มีมารยาท” สะท้อนให้เห็นบทบาทของเพศ หญิงว่าต้องสำรวม เรียบร้อย รักนวลสงวนตัว เช่นเดียวกับธีระ นุชนกแก้ว (2553, หน้า 107) ที่กล่าวว่า “คุณลักษณะความเป็นหญิงต้องมีกิริยามารยาทแบบผู้หญิงอ่อนแอ” นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบการใช้สำนวน ในการบริภาษเฉพาะ #นักแสดงหญิงม.กับไอโซชายชื่อดัง ดังข้อความที่ว่า “สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล” หรือ “สำนวนไทยวันนี้เสนอคำว่า ‘ผีเน่ากับโลงผี’” สะท้อนให้เห็นบทบาทของเพศหญิงที่สังคมไทยกำหนดไว้ อย่างชัดเจนว่าควรจะเป็นอย่างไรมาตั้งแต่อดีต บรรทัดฐานเหล่านี้ก็ได้ฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทยมาเป็น เวลานาน โดยคนไทยมักใช้สำนวนสุภาษิตเพื่อกล่าวสั่งสอน ตักเตือน ให้ข้อคิดคติเตือนใจสืบต่อกันมา ซ้ำนานแล้ว ดังที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545) กล่าวไว้ว่า สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย ของไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า สะท้อนให้เห็นความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของสังคมไทย

สืบมาแต่อดีต ดังนั้นเมื่อเพศหญิงละเมิดหรือปฏิบัติน้อยกว่าที่สังคมกำหนด จึงก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นค่านิยมของคนในสังคมไทยเรื่อง “ผัวเดียวเมียเดียว” ดังที่สถาบันพระปกเกล้า (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การครองคู่สามีภรรยาเพียงคนเดียวในสังคมไทยเริ่มมีมาตั้งแต่การราชาภิเษกสมรสระหว่างพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีพระบรมราชินี เมื่อ พ.ศ. 2460 จนนำไปสู่การตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะผัวเมีย พ.ศ. 2473 เมื่อนักแสดงหญิงและนักร้องชายไม่ปฏิบัติตามค่านิยมดังกล่าว จึงก่อให้เกิดการบริภาษในสังคมวงกว้างจนส่งผลกระทบต่อนักแสดงหญิงถูกเลื่อนการออกอากาศผลงานละคร ส่วนนักร้องชายถูกเลื่อนการเผยแพร่ผลงานเพลงออกไปอย่างไม่มีกำหนด

การบริภาษในสื่อสังคมออนไลน์ด้วยถ้อยคำที่รุนแรงอาจส่งผลกระทบต่อนักแสดงหญิงและนักร้องชายจนนำไปสู่การรังแกผ่านพื้นที่สื่อออนไลน์ (Cyber-Bullying) ดังที่ราชบัณฑิตยสภา (2562) กล่าวว่า “การระรานผ่านพื้นที่ไซเบอร์ หมายถึง การกลั่นแกล้ง การให้ร้าย การด่าว่า การข่มเหง หรือการรังแกผู้อื่นทางสื่อสังคมต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์” ผู้ใช้ภาษาควรคำนึงถึงผลกระทบจากการใช้ภาษาในการสื่อสาร เนื่องจากการใช้ภาษาที่รุนแรงอาจส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้อื่นได้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **สำนวนไทย**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กัญญนัช ชะนะจิตร์. (2560). **การสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กุสุมา รักษมณี และคณะ. (2553). **สำนวนไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรัฐพร พรหมดิเรก. (2558). **แฮชแท็กทรงคัล: ความคาดหวัง การเปิดรับ และการมีส่วนร่วมของผู้ใช้**. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาวีณา นอระเอ และคณะ. (2561). ลักษณะการใช้ภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน. **รายงานการประชุมภาคใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9**. 940-952. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). **วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองย้อย แสงสินชัย. (2560). **ประเทศไม่เอียงซ้าย ถ้าจำเป็นจะต้องพูดคำว่า “ประเทศเอียงซ้าย” เป็นบาลีจะใช้คำว่าอะไร?** สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2563 จาก dhamma.serichon.us/ประเทศไม่เอียงซ้าย-ถ้าจำเป็น/.
- ธีระ บุษบกแก้ว. (2553). **กลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองโดยกลุ่ม “เกย์ออนไลน์”**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภัทร อังกูสินธนา. (2551). การศึกษาเปรียบเทียบวัจนกรรมอ้อมในบทสนทนาในนวนิยายไทยต่างสมัย. **วารสารมนุษยศาสตร์**, 16 (2), 147-159.
- นพวรรณ พันธุมธนา. (2559). **คลังคำ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปาลิตา ผลประดับเพ็ชร. (2560). นามนัยในภาษาไทย. **วรรณวิทัศน์**, 17, 188-218.
- พนมพร นิรัญทวี. (2544). **จุลสารลายไทย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรินทร์ ทวีสุวรรณ. (2552). **twitter สุดไฉย!**. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- โพธิ์นันทะ (นามแฝง). (2555). **นิพพานได้ในทุกขณะปัจจุบัน เพื่อเห็นโลกตามความเป็นจริง**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ธรรมะ.
- วิสันต์ สุขวิสิทธิ์. (2547). **วัจนกรรมการบริภาษในภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวัน แสงอาวุธ. (2557). **วัจนบริภาษในข้อความแสดงทัศนคติต่อข่าวการเมืองจากสื่ออินเทอร์เน็ต**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (ม.ป.ป.). **เริ่มต้นคำนิยม “ผัวเดียวเมียเดียว”**. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2563 จาก wiki.kpi.ac.th/index.php?title=เริ่มต้นคำนิยม_“ผัวเดียวเมียเดียว”.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2551). **สัญญา**. สืบค้นเมื่อ 6 มกราคม 2563 จาก www.royin.go.th/?knowledges=สัญญา-๖-กรกฎาคม-๒๕๕๑.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2562). **Cyber Bully**. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2563 จาก www.facebook.com/RatchabanditThai/photos/a.2527569647301115/2527570907300989/?type=3&theater.
- อรรถวิทย์ รอดเจริญ. (2552). **การศึกษาการใช้ภาษาบริภาษของนักการเมืองไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2546). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Searle, J.R. (1969). *Speech Acts: An Essay in the Philosophy of Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- New Education World. (2559). **ผีเน่ากับโลงผุ**. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2563 จาก www.facebook.com/neweducationworld/photos/ผีเน่ากับโลงผุ-หมายความว่า-คนหรือของที่ไม่ดี-ไปจับคู่กับคนหรือของที่ไม่ดีเหมือนนก/1324607704225110.
- Teepagorn Champ Wuttipitayamongkol. (2560). **แซะศาสตร์**: งานศึกษาเรื่องชาวท่าแซะ. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2563 จาก thematter.co/thinkers/clash/subtweet/21725.